

Sygn. akt I C 1220/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Patrycja Armatowska

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko U. T..U. Spółki Akcyjnej z (...) w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od U. T..U. Spółki Akcyjnej z (...) w Ł. na rzecz K. S. kwotę 9701,54 zł (dziewięć tysięcy siedemset jeden złotych pięćdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

1. 8717,54 zł (osiem tysięcy siedemset siedemnaście złotych pięćdziesiąt cztery grosze) od 28 lutego 2016 r.,
2. 984 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote) od 19 sierpnia 2016 r.,

w każdym przypadku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od U. T..U. Spółki Akcyjnej z (...) w Ł. na rzecz K. S. kwotę 4 470,66 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu).

Sygn. akt I C 1220/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 19 sierpnia 2016 r. powód K. S. domagał się zasądzenia od U. T..U. Spółki Akcyjnej z (...) w Ł. kwoty 10 350,73 zł, w tym 9 366,73 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód marki C. oraz 984 zł tytułem zwrotu kosztów pełnomocnika w postępowaniu przedsądowym, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce.

Uzasadniając żądanie pozwu powód podniósł, że 21 stycznia 2016 r. pojazd powoda marki C. o nr rej. (...) został uszkodzony w wypadku komunikacyjnym. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w firmie pozwanego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę, wypłacając, w oparciu o sporządzoną kalkulację, odszkodowanie w wysokości 33 163,79 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu. Przyznał także łączną kwotę 7 576 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Zdaniem powoda, uzasadnione koszty naprawy pojazdu zgodnie z technologią producenta i z uwzględnieniem rzeczywistych stawek robocizny za prace blacharskie i lakiernicze na rynku powinny wynosić 42 530,52 zł. Doszło zatem do zaniżenia należnemu powodowi od pozwanego odszkodowania z powodu nieprawidłowo sporządzonego kosztorysu naprawy, w którym zastosowano stawki za prace blacharskie i lakiernicze w wysokości 60 zł, rażąco odbiegające od występujących na rynku, a także zastosowano zamienniki części w miejsce uszkodzonych części oryginalnych (przedni zderzak, reflektor lewy, reflektory przeciwmgłowe, pasek rozrządu).

Powód podniósł również, że dochodzi od pozwanego kosztów sporządzenia kosztorysu w wysokości 984 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany U. T..U. Spółka Akcyjna z (...) w Ł. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że miała miejsce szkoda komunikacyjna z 21 stycznia 2016 r., jak również fakt zgłoszenia mu szkody przez powoda. Pozwany potwierdził również, że ubezpieczał z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego sprawcę szkody. Uznając swoją odpowiedzialność co do zasady, pozwany wypłacił powodowi kwotę 33 163,79 zł ustaloną w oparciu o sporządzoną przez pozwanego kalkulację. Zdaniem pozwanego, kwota ta w całości rekompensuje powodowi zaistniałą szkodę.

Pozwany zakwestionował wysokość szkody określoną w prywatnej kalkulacji załączonej przez powoda, a także zasadność i wysokość poniesionych przez powoda wydatków na sporządzenie prywatnej opinii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

21 stycznia 2016 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został należący do K. S. samochód marki C. o nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w U. T..U. Spółce Akcyjnej z (...) w Ł..

K. S. dokonał 28 stycznia 2016 r. zgłoszenia powyższej szkody U. T..U. w Ł..

Decyzją z 4 marca 2016 r. U. T..U. Spółka Akcyjna z (...) w Ł. przyznała K. S. odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu marki C. nr rej. (...) w dniu 21 stycznia 2016 r. w wysokości 33 163,79 zł, wyliczone według kalkulacji w programie A..

dowód: okoliczności bezsporne, a ponadto, kopia decyzji o wypłacie odszkodowania – k. 6, kalkulacja naprawy – k. 7-10, kopia elektronicznych akt szkody – k. 43.

K. S. złożył U. T..U. Spółce Akcyjnej z (...) w Ł. reklamację, domagając się dopłaty odszkodowania w wysokości 9 366,73 zł, a także zwrotu kosztów pełnomocnika w postępowaniu likwidacyjnym.

Do reklamacji załączona została kalkulacja naprawy sporządzona na zlecenie K. S., w której technicznie uzasadnione koszty naprawy określone zostały na 42 530,52 zł.

Koszt wykonania kalkulacji wynosił 984 zł.

dowód: kopia reklamacji – k. 19, kalkulacja – k. 14-17, faktura – k. 18.

Pismem z 1 sierpnia 2016 r. U. T..U. Spółka Akcyjna z (...) w Ł. odmówił K. S. wypłaty odszkodowania ponad kwotę przyznaną decyzją z 4 marca 2016 r.

dowód: kopia pisma z 1 sierpnia 2016 r. - k. 20.

Technicznie i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, zgodnie z technologią producenta i zgodnie z kosztami robocizny według stawek obowiązujących na rynku T. wynosiły 41 883,33 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego – k. 90-104.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów w postaci dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu, a przede wszystkim w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej K. K.. Opinia została sporządzona przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednią wiedzę i doświadczenie. Została sporządzona w sposób jasny, zrozumiały, zaś jej wnioski wynikają logicznie z jej części opisowej. Opinia w pełni odpowiada na pytania postawione w tezie dowodowej. Nie była również kwestionowana przez strony.

Podkreślenia wymaga, że stan faktyczny był między stronami w zasadzie niesporny. W szczególności nie była przedmiotem sporu między stronami sama odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego za skutki zdarzenia 21 stycznia 2016 r., a jedynie wysokość kosztów technicznie i ekonomicznie uzasadnionych naprawy pojazdu oraz zasadność obciążania pozwanego kosztami sporządzenia przez powoda kalkulacji naprawy na etapie przedsądowym.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego są przepisy art. 436 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. w zw. a art. 19 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2060). Jak wyżej wskazano, sama odpowiedzialność pozwanego co do zasady nie była w toku procesu kwestionowana. Istota sporu sprowadzała się do oceny wysokości należnego odszkodowania, a przede wszystkim, wysokości technicznie i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu należącego do powoda. Należy przy tym pamiętać, że odszkodowanie pieniężne, zgodnie z przepisem art. 363 § 1 k.c. powinno stanowić sumę adekwatną, umożliwiającą przywrócenie stanu pojazdu sprzed zaistnienia szkody i odpowiadać realnym w okolicznościach niniejszej sprawy kosztom naprawy. W okolicznościach niniejszej sprawy, Sąd podzielił stanowisko powoda, że pozwany, dokonując kalkulacji wysokości odszkodowania zaniżył znacznie koszty robocizny wymaganej do naprawy spornego pojazdu, przyjmując stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych na poziomie nie występującym na rynku lokalnym (trójmiejskim), tj. 60 zł, podczas gdy rzeczywista wysokość tych stawek wynosiła 130 zł netto za prace blacharsko-mechaniczne i 140 zł netto za prace lakiernicze (opinia biegłego – k. 96). Brak było również, jak wynika z opinii biegłego, podstaw do zastosowania do naprawy spornego pojazdu części nieoryginalnych, nie zostało wykazane bowiem, aby w wyniku zdarzenia uszkodzone zostały części nie będące nieoryginalnymi czy wcześniej uszkodzonymi. Jak wynika z opinii biegłego, wbrew twierdzeniom pozwanego, zastosowanie do naprawy przedmiotowego pojazdu części nowych i oryginalnych nie doprowadziłoby do wzrostu wartości pojazdu do stanu sprzed szkody.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, wysokość technicznie i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego samochodu wyniosła 41 881,33 zł. Pozwany zapłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 33 163,97 zł, zatem powództwo w zakresie żądania zasądzenia różnicy pomiędzy uzasadnionymi kosztami naprawy, a odszkodowaniem wypłaconym przez ubezpieczyciela, tj. co do kwoty 8 717,54 zł, uznać należało za zasadne, oddalając je co do tego żądania w pozostałym zakresie.

Sąd uwzględnił również żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 984 zł tytułem kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy na etapie postępowania przedsądowego, jako pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym z powstaniem szkody i przebiegiem likwidacji (art. 361 § 1 k.c.). Określenie bowiem pełnej kwoty technicznie i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, tak aby móc dochodzić jej w postępowaniu likwidacyjnym, a tym bardziej sądowym, gdzie istnienie obowiązku dokładnego określenia roszczenia (art. 187 § 1 pkt. 1 k.p.c.), wymagało w tym przypadku posłużenia się wiedzą fachową i specjalistycznym oprogramowaniem (A.), zatem zlecenia sporządzenia takiej kalkulacji rzeczoznawcy i poniesienia z tego tytułu kosztów.

O żądaniu w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie od zasądzonych kwot Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, stosownie do przepisów art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego, uznając, że powód uległ jedynie co do nieznaczej części roszczenia.

Koszty procesu poniesione przez powoda wynosiły:

opłata sądowa od pozwu 518 zł,

wykorzystana część zaliczki na koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego 335,66 zł,

koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3617 zł.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie przepisów § 2 ust. 5 i 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, uznając że adekwatne do niezbędnego nakładu pracy pełnomocnika, a także rodzaju i złożoności sprawy, będzie przyznanie opłaty w wysokości 150% stawki minimalnej. Żądanie przyznania opłaty w wysokości dwukrotności stawki, biorąc pod uwagę fakt, że sprawa miała charakter powtarzalny i nie pojawiało się w niej żadne skomplikowane zagadnienie faktyczne czy prawnego, a także to, że powoda reprezentuje kancelaria wyspecjalizowana w dochodzeniu tego rodzaju roszczeń, było niezasadne.

Sygn. akt I C 1220/16

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 maja 2017 r.

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)